

POSTANOWIENIE

21 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 21 czerwca 2023 r. w Warszawie,

w sprawie z wniosku D. B., W. B. i A. B.

z udziałem P. B.

o wpis prawa własności w księdze wieczystej,

na skutek skargi kasacyjnej D. B., W. B., A. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku

z 31 maja 2021 r., IV Ca 62/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy D. B., W. B. i A. B. wniosli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Słupsku z 31 maja 2021 r. wydanego w sprawie o wpis prawa własności w księdze wieczystej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżący powołał się na przesłankę oczywistej zasadności skargi, którą uzasadnił naruszeniem art. 31 ust. 1 u.k.w.h. poprzez uczynienie podstawą wpisu w księdze wieczystej notarialnie poświadczanego odpisu dokumentu.

Tak uzasadniony wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mógł odnieść oczekiwanego skutku. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r.,

III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Skarga kasacyjna nie podlegała przyjęciu do rozpoznania, ponieważ tezy podniesione przez skarżących nie znajdowały uzasadnienia w ustalonym stanie faktycznym sprawy. Załączone dokumenty zostały bowiem nie tylko opatrzone oświadczeniem notariusza o zgodności odpisu dokumentu z oryginałem, ale również notarialnym potwierdzeniem własnoręczności złożenia podpisu, które według art. 88 Prawa o notariacie jest równoważne dokumentowi prywatnemu z podpisem urzędowo poświadczonym. Natomiast kwestionowanie stanu faktycznego sprawy jest niedopuszczalne na etapie skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 2 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

A.D

[f.n]